

med „udvide“, at fremstille det, som om Tanken med den højtærede Forsvarsministers Ord var, at Hæren som Institution skulde udvides. Jeg kan i saa Henseende berolige det ærede Medlem fra Ringkøbing, han vil faa at se, at vore Bestræbelser altid ville gaa ud paa at indskrænke Militærvæsenet til den af os foreslaaede Formaal. Men indenfor de ved Lovgivningen til enhver Tid fastsatte Rammer skal selvfølgelig Hæren som Institution plejes og udvikles, og saa længe den nuværende Regering er ved Roret, føle vi os overbeviste om, at Plejen og Udviklingen ville gaa i den rigtige Retning.

Det ærede Medlem fra Ringkøbings Udtalelser gav imidlertid Anledning til at tro, at det var det ærede Medlems Opfattelse, at en Institution, hvis Ordning en siddende Regering ikke yndede, kunde denne Regering have Ret og Adgang til at desorganisere, til at mispleje. Hvis dette er det ærede Medlems Opfattelse — og Bemærkningen til den ærede Forsvarsminister tyder derpaa —, kan jeg ikke andet end udtrykke som min Opfattelse, at det er overordentlig heldigt, at det ærede Medlem ikke længere er ved Magten og ikke har nogen som hest Udsigt til mere at komme til Magten her i Landet. I øvrigt fremgik det jo af det ærede Medlems Fremstilling, at han med sin Gennemførelse af Militærlovene havde den Bihensigt at hindre en radikal Regering fra overhovedet at være ved Roret her i Landet, thi han fremstillede Sagen saaledes, at det var umuligt for en Regering, der var Modstander af disse Love, at træde til. Jeg kan godt forstaa, at det ud fra det ærede Medlems Synspunkt var overmaade ønskeligt, om han paa den Maade indtil 1922 overhovedet havde kunnet hindre Muligheden for en radikal eller socialdemokratisk Regering her i Landet. Det var det samme, de Moderater sagde i 1894, de ønskede, at Forliget skulde have haft en lignende Indflydelse, nemlig den: at hindre en Regering, der var Modstander af Forliget, fra at komme til Magten. Men det ærede Medlem modsatte sig dette den Gang med Virkning, og fordi han nu anvender de Moderates Talemaader, tror jeg ikke, de have større Virkning.

Det ærede Medlem kan være overbevist om, at naar det radikale Venstre opnaar et saadant Flertal og en saadan Styrke her i Tinget, som han f. Eks. selv mente, at Venstrereformpartiet i sin Tid maatte

have for at gaa angribsvist til Værks, vil Arbejdet paa at gennemføre vore militære Anskuelser blive genoptaget med fuld Kraft. Foreløbig har det ærede Medlem jo givet os en overordentlig nyttig Opgave, nemlig den, at hindre, at Militærvæsenet bliver yderligere udvidet, end sket er. Og for at intet skal foregribes, har det været os overmaade kært, at alle Partier her i Salen have sluttet sig fast omkring den nuværende Regering og med Enstemmighed — en Tillidstilslutning af en hartad enestaaende Karakter — sluttet sig til dens Ønsker om ikke at fremskynde de militære Bevillinger udover det nødvendige. Thi hvis Flertallet for os og dermed Styrken skulde indfinde sig meget snart her i Tinget, er det heldigt for os, for Landet og for Statskassen, at det ikke er lykkedes det ærede Medlem fra Ringkøbing og hans Medbrødre i den tidligere Regering at faa gennemført de ekstraordinære Bevillinger, som de havde planlagt for dette Aar.

Jeg har endnu nogle Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) — det ærede Medlem rettede nogle Spørgsmaal til mig, og jeg vil gerne tillade mig at besvare dem — i Anledning af selve Krigsretsdommen, nemlig om, hvorvidt man var berettiget til at betegne Oversergent Sørensen som Standsforræder i Anledning af hans Stilling. Det ærede Medlem sagde da til mig: Hvis en Præst opfyldte sine kirkelige Forpligtelser om Søndagen, men om Søndagene gik ud og virkede for Landets Afkristning — det var i Korthed Eksemplet —, vilde jeg da finde dette rigtigt? Jeg finder det overmaade betegnende, at naar det ærede Medlem skal søge en Sammenligning for Militærvæsenet, henter han det fra Religionen. (N. P. Jensen: Ja, for mig er det naturligt). Ja, det maa det være, jeg har den Opfattelse, at Spørgsmaalet om Forsvarsvæsenet er en Art Religion for det ærede Medlem. (N. P. Jensen: Aa, ja!), men det er meget fejlagtigt . . . (N. P. Jensen: Ja, fra Deres Standpunkt), thi denne Verdens Sager skulle afgøres efter Erkendelse, ikke efter Tro. Denne Verdens Spørgsmaal maa afgøres efter Erfaring og Undersøgelse og Overvejelse, og ikke efter Tro, og afgør man dem efter Tro, ender man let galt. Desuden er det ikke Officerernes Opgave om Søndagen at prædike det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds' Religion, og dette er ikke Modsætningen til, at de om Hverdagen eventuelt stemme for socialdemokratiske eller radikale Kandidater. Hærens Officerer have ikke at forkynde en el-